

Moje nejoblíbenější roční období – jaro

Po dlouhé a kruté zimě konečně přichází jaro. Stromy jsou ještě obtažené bílou pastelkou a smutně vzhlížejí k obloze a čekají na vysvobození od tohoto zdánlivě nekonečného břemene. Sluníčko vykukuje ze svých mrakových peřin. Sice nehřeje, ale svým svitem dokáže každého očarovat. Vládce oblohy začíná krajinu osvobozovat od studeného sněhu a ledu. Tam, kde ještě sněhová pokrývka vzdoruje, vystrkují své hlavičky nevinné sněženky a bouřlivě barevné krokusy.

Ptáčkové pletou z tónů písně, jako když víla plete věneček z lučního kvítí. Lesní zvěř si vesele libuje v temnavách lesa. Zvířátka zakládají rodiny a starají se o svá mláďata.

Na stráních profukuje vítr, který objímá vše kolem sebe.

Na lukách vláce oblohy dává znamení, aby vyrostla další polní kvítka. Kvítka se těší, až na nich přistane barevný poslíček jara a bude z nich sát jejich sladoučký nektar.

Pokud si uděláte procházku do lesa, ucítíte sladěný koncert vůní lesních plodů, jehličí a listů. Skoro to láká posadit se do mechového koberce a pozorovat tu přírodní nádheru.

Na jaře se mi líbí, že se rodí nová mláďata a pokračuje koloběh života. Miluji svěžest jarního vánku nebo jarního deštičku, který hraje písně na okapy.

Bára Mišnerová, V3.A